

[Nygaard.]

heder; et Paabud i saa Henseende vilde vel være tilstrækkeligt. Da man forleden vedtog, at der paa Spiritus og Vin skulde paaklistres en Banderole, maatte Vinhandlerne og de, der har med det at gøre, selvfølgelig paaklistre Varen en saadan, selv om det medførte nogen Ulejlighed for dem, det krævedes af Regeringen. Paa samme Maade maa det kunne gøres her. Helt ukendte med Betegnelser, hvorved man advarer Publikum, er vi heller ikke; det er jo ikke tilladt at sælge Margarine i almindelige Smørbøtter, de skal baade have en anden Façon og have et Stempel om, at det er Margarine; dette gør man for at beskytte det danske Smør. Omkring i Butikkerne findes der ogsaa Opslag, hvorpaa der staar: I denne Forretning sælges udenlandske Landbrugsprodukter. Der næres altsaa ikke fra Landbrugets Side nogen Angst for, at Publikum bliver gjort bekendt med, at det befinder sig i en Butik, hvor man ogsaa handler med udenlandske Ting, hvor det ikke udelukkende er danske Landbrugsprodukter, der handles med. Jeg kan derfor ikke tro, at der er nogen principiel Uoverensstemmelse mellem mig og den høje Regering og Venstrepartiet, for de har selv været inde paa den Vej. Jeg lod mig forleden Dag fortælle noget om — jeg har ikke kunnet faa det bekræftet —, at der blandt Landmændene paa Sjælland er en Bevægelse oppe mod Indførsel af Pattegrise fra Skaane. Man vilde dog ikke forbyde Indførsel af Pattegrise, men de skulde have et Stempel, hvorefter fremgik, at de var Skaaninger, og det var lige meget, hvor længe de var her, indtil de var fuldfede, det skulde hindres, at de fik Indfødsret, med andre Ord, at de nogen Sinde fik Lurmærkestempel. Det skulde ikke undre mig, om man har saadanne Tanker fremme, maaske har man været generet af Overproduktionen af Pattegrise i Skaane; maaske kender den højtærede Statsminister, som samtidig er Landbrugsminister, lidt til denne Sag.

Nu skal jeg villigt indrømme, at Industriens Ledere eller vel snarere Aktieselskabernes Bestyrelser og Aktionærer har gjort sig skyldige i store Forsyndelser. Den Gang der blev tjent Penge her i Landet, gav man alt for store Udbytter, man udstedte Friaktier, der ogsaa skulde forrentes, og man gav høje Tantiører til Bestyrelser og Direktører. Det viser sig imidlertid, at de faa Selskaber, som benyttede en Del af den store Fortjeneste til Udvidelser, til Forbedring og Fornyelser af Virksomhederne og Maskinerne, er dem,

der klarer sig bedst. Disse Forsyndelser og Forsømmelser blev ikke begaaet af Arbejderne, og derfor kan man ikke forlange, at Arbejderne skal lide Skade; jeg gaar ud fra, at man fra alle Sider hylder det Retfærdighedsprincip, at man ikke skal straffe dem, der intet har gjort.

Jeg tror, det bliver nødvendigt at specialisere vor Industri; det er ingenlunde rationelt, at flere Fabrikker laver en Række Maskiner og Varer, der er ens, og derfor ikke bliver i Stand til at lave Masseproduktion. Hvis man slog sig paa enkelte Arter af Maskiner og Varer og koncentrerede sin Opgave, vilde det blive muligt at opnaa en større Konkurrenceevne. Det er muligt, at de private Virksomheder ikke selv kan finde ud af at løse dette Spørgsmaal, men saa maa Staten yde sin Medvirkning. Det danske Samfunds Vel og Løsningen af Beskæftigelsesproblemet kræver det og kræver det ubarmhertigt.

Men endelig er der Industrier, der i høj Grad generes af andre Landes Overskudsproduktion. Jeg skal saaledes nævne Skotøjsindustrien. Før Krigen indførte vi ca. 16 pCt. af Hjemmeforbruget, men i 1927 var det omtrent Halvdelen, og i Øjeblikket er ca. 33 pCt. af Fagets Udøvere arbejdsløse. Der er derfor al Anledning til at træffe Foranstaltninger, der kan hemme den kolossale Import, men det nuværende Flertal har stadig vendt det døve Øre til. I adskillige andre Lande har man derimod truffet Foranstaltninger for at forhindre, at f. Eks. Czekoslovakiet kan smide hele sin Overskudsproduktion ind over Landets Grænser. Her er der intet, der hindrer det. Skotøjsindustrien har henvendt sig til Regeringen og det Udvalg, der skal beskæftige sig med disse Ting. Jeg ved i Øjeblikket ikke, hvad der sker, ud over, hvad jeg saa i en Avis forleden; men jeg gaar ud fra, at det vil gaa Skotøjsindustrien, som det er gaaet adskillige andre, der har henvendt sig: man mener ikke at kunne foretage sig noget for at hjælpe.

Jeg vil i denne Forbindelse gerne fastslaa, at det konservative Parti ved sidste Valg førte Valgkampagnen paa en aktiv Politik mod den udenlandske Konkurrence, men det har man mærket meget lidt til senere. Min Modkandidat i Gentofte f. Eks., det ærede Medlem Hr. Drachmann, viftede ved alle Møderne med Toldforanstaltninger. Han stod ogsaa altid med et Papir i Haanden, et Folioark, uden paa hvilket der stod „Told“. Ved en lille Indiskretion fik jeg at se, at der indenfor kun var to blanke Blade.